

gjennemføres. Paa den anden Side kom man ikke videre end til de berømte 6 Millioner Kr., med hvilke man vilde ned sætte Toldindtægterne, men af hvilke man ganske sikkert henstillede til Fremtiden at give Erstatning for de $2\frac{1}{2}$ Millioners Bedkommende. Videre kom vi ikke med Hensyn til det store finantzielle Spørgsmaal, og vi kom aldeles ingen Wei med Hensyn til det ogsaa store finantzielle Spørgsmaal, hvorledes denne Erstatning skulde gives, som man dog ogsaa paa den anden Side indrømmede skulde gives for en Del af de Indtægter, der faldt bort paa det foreliggende Lovforslag. Hvad nu angaar den store Mængde Vædringsforslag, som jo forelaa ved 2den Behandling af Lovforslaget, og af hvilke mange ikke havde nogen Betydning med Hensyn til den finantzielle Stilling, men havde Betydning, dels fordi de stod i Forbindelse med forskjellige andre Sætsler, og dels fordi det i flere Henseender kunde være tvivlsomt, hvorvidt vor Industri paa de enkelte Steder trængte til eller kunde undvære en vis Beskyttelse, saa bleve de heller ikke underkastede nogen som helst Behandling, de bleve behandlede fuldstændig summarisk baade her i Thinget og i det Udvalg, der den Gang blev nedsat. Det kunde dog derfor vistnok være ønskeligt, at man nu i Stedet for ogsaa at henvise dette Forslag til det Udvalg, som det ærede Medlem fra Kjøge nævnte, fuldførte dets 1ste Behandling snarest muligt, sendte det til et Udvalg, der virkelig vilde underkaste disse forskjellige Forhold en Drøftelse — der er Tid endnu dertil — og søgte at forenes om, hvad man mulig kunde forenes om. Lykkes det saa ikke at faae Lovforslaget gennemført, hvilket i alle Henseender vilde være det Heldigste, i den nuværende Samling, kunde det dog maaske lykkes at fremme Lovforslaget saa vidt, at en Del af de forskjellige Differentzpunkter, der ere imellem os, kunde blive udjævnedes saaledes, at den fremtidige Løsning af Spørgsmaalene derved blev lettet. Jeg tillader mig derfor specielt at nedlægge en Indsigelse imod, at man behandler dette Forslag paa den Maade, som nu er antydet, og jeg tillader mig at opfordre det ærede Medlem til at overveie, om det dog ikke kunde være rigtigst, at han gjorde en Undtagelse med Hensyn til dette og de følgende Lovforslag, ligesom med Hensyn til det nys

foreliggende, og altsaa lod dem, efter at Behandlingen var afsluttet, gaa til et særligt Udvalg, valgt efter Hensyn til Sagens reelle Bestaafenhed.

C. Sager: Jeg havde ikke fundet nogen særlig Anledning til at tage Ordet ved denne Leilighed, fordi det jo paa Forhaand er givet, at dette Forslag vil komme til at dele den samme Skæbne, som igaar og idag har ramt dets andre Lidelsessæller, at overgives til den aabne Begravelse, hvor det foreløbig vil hvile i en narfortøret Tilstand med en svag Mulighed for atter at kunne blive vakt til Live, men med en større Sandynlighed for definitivt at afgaa ved Døden. Det forekom mig derfor ikke, at der var nogen særlig Grund til at tage Ordet ved denne bebrøvelige Leilighed; men de Bemærkninger, som det ærede Medlem, der nu satte sig (Gad), har fremført, bevæger mig dog til at sige et Par Ord til. Thi medens jeg ganske vist i alt Væsentligt kan være enig i de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte, saa trænge de dog til et væsentligt Supplement. Jeg er fuldkommen enig med ham i, at dette er en Lov, hvortil der i højeste Grad trænges, en af de Love, som man nødvendig skulde begrave, men paa hvilken man burde sætte hele sin Iver ind for at naae et Resultat. Jeg kan yderligere være enig med det ærede Medlem i, at den Behandling, der ifjor blev givet dette Lovforslag her i Thinget, efter Sagens Natur ikke kunde være saa indgaaende, som ønskelig var, og at hvis Forslaget skulde for alvor paany drøftes her i Thinget, vilde det være nødvendigt at gaa adskillige Detailler igjennem med en omhyggeligere Haand, end det kunde sies ifjor. Jeg vil fremdeles udtrykke lig udtale, at det selvsølgelig ikke kunde være min Mening at paastaa, at hvis Regeringen havde fremsat dette Forslag i en anden Stikfelse, at der derfor skulde have været Haab om, at Sagen kunde være gennemført i denne Samling. Det tror jeg ikke, det vilde være Spilfægteri, om jeg gav mig Mine af at tro det. Jeg tror tværtimod, at Regeringen kunde have fremsat dette Forslag omtrent i en hvilken som helst Stikfelse, og det vilde dog ikke have indgaaet den almindelige Skæbne. Hvis man altsaa vilde skyde Skylden paa Regeringen for, at ogsaa dette Lovfors-